

„Ne szóljon Igéd hiába”

XXIV. Országos Bibliai Történetmondó Verseny

5-6. évfolyam

József álmai (1Mózes 37,1-11)

¹Jákób is azon a földön lakott, ahol apja jövevény volt: Kánaán földjén. ²Ez Jákób nemzetségének a története: Amikor József tizenhét éves lett, testvéreivel együtt a nyáját legeltette, és ő volt a bojtár Bilhának és Zilpának, apja feleségeinek a fiai mellett. József rossz híreket hordott róluk az apjuknak. ³De Izráel Józsefet minden fiánál jobban szerette, mert öregkorában született, és egy tarka ruhát csináltatott neki. ⁴Amikor testvérei látták, hogy apjuk jobban szereti őt minden testvérénél, úgy meggyűlöltek, hogy egy jó szót sem tudtak hozzá szólni. ⁵Egyszer József álmot látott, és elmondta testvéreinek. Emiatt még jobban meggyűlöltek. ⁶Ezt mondta nekik: Hallgassátok csak meg azt az álmot, amelyet láttam! ⁷Éppen kévéket kötöttünk a mezőn. Az én kévéim fölkeltek, és állva is maradt, a ti kévéitek pedig körülállták, és leborultak az én kévéim előtt. ⁸Testvérei megkérdezték tőle: Talán király akarsz lenni fölöttünk? Vagy uralkodni akarsz rajtunk? És még jobban meggyűlöltek az álmaiért és beszédéért. ⁹Egy másik álmot is látott, és azt is elmesélte testvéreinek. Ezt mondta: Megint álmodtam valamit: Egyszer csak leborult előttem a nap, a hold és tizenegy csillag! ¹⁰Amikor ezt apjának és testvéreinek elmesélte, apja megdorgálta, és ezt mondta neki: Miféle álmot láttál? Talán bizony járuljunk eléd, anyáddal és testvéreiddel együtt, hogy földre boruljunk előtted?! ¹¹Ezért féltékenykedni kezdtek rá a testvérei. Apja pedig megjegyezte magának ezt a dolgot.

Ötezer ember megvendéglése (János 6,1-15)

¹Jézus ezután elment a Galileai-tengernek, Tibériás tavának túlsó partjára. ²Nagy sokaság követte őt, mert látták, milyen jeleket vitt végbe a betegeken. ³Jézus pedig felment a hegyre, és ott leült a tanítványaival együtt. ⁴Közel volt a páska, a zsidók ünnepe. ⁵Amikor Jézus észrevette, hogy nagy sokaság közeledik hozzá, így szólt Fülöpnek: Honnan vegyünk kenyeret, hogy ezek ehessenek? ⁶Ezt pedig azért kérdezte tőle, hogy próbára tegye, mert ő már tudta, mit fog tenni. ⁷Fülöp így válaszolt neki: Kétszáz dénár árú kenyér sem elég nekik, hogy mindenki kapjon valami keveset. ⁸Egyik tanítványa, András, Simon Péter testvére így szólt hozzá: ⁹Van itt egy gyermek, akinél van öt árpakenyér és két hal, de mi ez ennyi embernek? ¹⁰Jézus ezt mondta: Ültessétek le az embereket! Füves terület volt az. Letelepédtek tehát a férfiak, szám szerint mintegy ötezren. ¹¹Jézus pedig vette a kenyereket, hálát adott, és kiosztotta az ott ülőknek; ugyanúgy osztott a halakból is, amennyit kívántak. ¹²Amikor pedig jóllaktak, így szólt tanítványaihoz: Szedjétek össze a maradékot, hogy semmi se vesszen kárba! ¹³Összeszedték tehát, és tizenkét kosarat töltöttek meg az öt árpakenyér maradékával, amit meghagytak azok, akik ettek. ¹⁴Miután látták az emberek, hogy milyen jelt tett, ezt mondták: Ez valóban az a próféta, akinek el kellett jönnie a világba. ¹⁵Amikor pedig Jézus észrevette, hogy érte akarnak jönni, és el akarják ragadni, hogy királlyá tegyék, visszavonult ismét a hegyre egymagában.